

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספח"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעם רבינ'ס משלים

וועמען געהערט דער אוצר? (ב)

אריינצובאקומען אין די צימערן מיט אירע אוצרות פונעם פעסטונג, ער האט אבער נישט פארשטאנען וואס דארט שטייט. איז ער געגאנגען צו די אלטע ערלים און נאכגעפארשט אויב איז אמאל געווען דארט א באוואוינטע ארט, אבער קיינער פון זיי האט נישט געוואוסט און געדענקט פון דעם ישוב.

פלוצלונג איז אפיר געקומען אן ארימאן וועלכער האט געזוכט וואו צו עסן שבת און איז געגאנגען צום אויבערדערמאנטן ארימאן, האט דער יעניגער אים דערציילט איבער טאוול וואס ער האט נארוואס געפונען אבער ער פארשטייט נישט וואס דארט שטייט, האט דער ארימאן זיך אנגעטראגן אז ער פארשטייט און האט טאקע פארגעליינט וואס דארט שטייט געשריבן און האט קלאר פארשטאנען אלע וועגן פון די אוצרות און די וועגן וויאזוי אריינצוגיין צו די צימערן. איז דער אידישער ארימאן אריין און גענומען פאר זיך אלע אוצרות און פארמעגן וואס דארט האט זיך געפונען.

לויט די מעשה וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט לערנען מיט זיך וויאזוי עס טוען זיך אפ זאכן אויף דער וועלט. קעניגן און לענדער געוועלטיגן און ווערן אפגעווישט מיט די יארן. אוצרות ווערן באהאלטן און אויפגעדעקט, יארן גייען אריבער און אלעס געשעט אז עפעס אידל זאל הונדערטער יארן שפעטער באקומען דאס געלט און קענען איינהויפן פאר שבת און ווערן איבערנאכט א ריזן עושר.

אויף דער וועלט טוען זיך אפ מאדנע און גרויסע פאסירונגען, מיט פארשטייען נישט פאר וועלכע צוועק די אלע זאכן פאסירן, מיר דארפן אבער יא וויסן אז אלעס איז נאר צו פארמערן גוטס און חסד פאר אידישע קינדער. (ע"פ חיי מוהר"ן צ"ט)

המשך פון פאריגע וואך

אין הורצן: דער קליינער קעניג האט זיך געשטארקט איבערן גרויסן קייסער און אים איינגענומען. ער באהאלט אינעם פעסטונג אויפן א אינזל וואסער גרויסע אוצרות מיט א ספעציעלע מטבע אין יעדע שטוב, מיט א מאשין וואס האלט אפ פון אריינגיין אין די צימערן. העכערן מאשין הענגט א אויפפאלנדע טאוול וואס אנטפלעקט וויאזוי אריינצוגיין צו די צימערן. דורכאויס די יארן איז דער אוצר מיט אינזל פארגעסן געווארן.

אריבער איז עטליכע הונדערט יאר, קיינער ווייסט מער נישט און חלומ'ט נישט פון די אוצרות וואס ליגט באהאלטן אינעם פעסטונג און דער פארלאזטער אינזל.

געווען איינמאל ווען א קעניג האט צוריק איינגענומען די שטחים און דער אינזל איז צוריק אנטפלעקט געווארן, דער קעניג איז געווען גאנץ א קליינער קעניג וועלכער האט געוועלטיגט אויף א צאל לענדער, און ס'האט זיך אים פארגלוסט צו מאכן דארט א ישוב, וואס האט ער געטון? ווער איז דען גרייט צו גיין וואוינען אין אזא ווייטע נייע פלאץ?

האט דער קעניג דארט באזעצט פון דאס אידישע פאלק און נאך פעלקער, מו הסתם זענען די אידן געווען ארימעלייט וועלכע האבן נישט געהאט וואו צו וואוינען אין די נייע שטעט נאר אין דעם פארלאזטן אינזל.

דארט איז געווען אן ארימאן וועלכער האט זיך געבויט א קליין הייזקע נעבן ים, יעדן טאג האט ער געלייגט א שטיין אויף א שטיין ביז די הייזקע איז געשטאנען גרייט.

איין פרייטאג איז דער אידל געגאנגען גראבן ליים און געטראפן דארט די טאוול וואס איז געשטאנען דערויף די וועג וויאזוי זיך

ספּוּרֵי מַעֲשֵׂי־חַיִּים מְשֻׁנָּה קַדְמוֹנִיּוֹת - ע"פ הַהִקְדָּמָה לְסִפּוּרֵי מַעֲשֵׂי־חַיִּים

פּוֹן גְּאוּן־עוֹזֵנֵנו מוֹרִינוּ רַבִּי נֶתַן מְבַרְסֵלַב זִיע"א דְּעַר גְּרוֹיֶסְעַר תְּלַמִּיד פּוֹן רַבִּינוּ־הַקְּדוֹשׁ זִיע"א - (2)

רְפוּאָה סְגֻלָּית

מִיר שְׁטִייעֵן בֵּימֵי עֶפְעֶנוּיִג פּוֹנֵעִם הַקְּדָמָה פּוֹנֵעִם פֿאַרְכֵּטִיגן הַיִּלְיָגן 'סִפּוּרֵי מַעֲשֵׂי־חַיִּים' וּואָס דְּעַר הַיִּלְיָגֶער רַבִּי מִיט הַיִּלְיָגן גֵּיִסֵט הָאָט אָנז דָּאָס אַראָפּגֶעבֶרענִגט אויף דְּעַר וועלט, מִיר זָאלן זִיךְ קֶענען דְּעֶרנֶענטֶערן צום באַשֶׁעפֶער נֶענטֶער און בעִסֶער און נִישֶׁט נֶאכְגֵּיין נֶאך די נֶאריִשְׁקֵיטן פּוֹן דְּעֵם עוֹלָם הַזֶּה.

אִין דְּעֶרפֿל 'פֿראַשְׁקֶע' בֵּימֵי גֶרעניץ פּוֹן פּוֹילן פֿאַר דְּרֵי הונְדֶערט יָאר צוֹרִיק, אִיז גֶעשְׁטאַנען נֶעבֿן די מִיל אַ קְלִיין נִידֶריִגע בּוֹדֶקֶע וּואוּ עֵס הָאָט גְעוואוּינֶט ר' מִשְׁלָם. אַ גְרוֹיס צֶער הָאָט אַרומֶגענוֹמען זֵיין שְׁטוּב, נִישֶׁט ווִייל זֵיין וועגֶעלֶע הָאָט זִיךְ צֶעבֶראַכן און דָּאָס פֿערד אִיז גֶעשְׁטאַרָבן. נִיין, זֵיין זָאָרג אִיז וועגן דָּאָס פֿרִידן פּוֹן זֵיין בעִרלֶע זֵיין טִיעֶר לעכְטִיג קִינד.

צוֹוִי אִידן זָאָגן תְּהִלִּים נֶעבֿן דְּעֵם קְראַנקֵיט'ס בעִט, זִיעֶר פֿנים בעִט פֿאַר רַחֲמֵנוּת, טְרַעֶרן פּוֹן דְּעֶרבֶאריִמְקִיט און גֶעבעִטן פּוֹן הַאֶפֶענוּג.

בעִרל'ס פֿנים אִיז באַשְׁמִירט מִיט בּוֹימֶל און באַדֶעקט מִיט אַלֶע סֶאָרטן רְפוּאוֹת, יַעדֶע פֿאַר מִינוּט קֶרעכְצֵט עַר אַרוִיס און כאַפֵּט אַ שְׁוועֶרע אָטֶעם, רוֹב פּוֹן זֵיין גּוֹף אִיז אַרומֶגענוֹמען מִיט גֶראָן און אַלֶע סֶאָרטן גֶרוֹכן. עַר קֶען הוִיס בְּלִינְקן מִיט אִיין אוִיג, זֵיין פֿנים אִיז פֿאַרוועלֶקט און פֿאַרשוואַרְצֵט.

אַלֶע חֲזָר'ן און זָאָגן אַיבֶער די וועֶרטֶער די לעֶצטֶע שְׁטִיק צִיט, "דָּאָס אִיז אַ נֶס! אַן אַפֶּענֶער נֶס דְּעַר באַשֶׁעפֶער הָאָט אִים גֶעראַטֶעוועט די לעֶצטֶע מִינוּט!"

די פֿלאַמען הָאָבן אִין אִיין סֶקוּנדֶע אוִיסֶגעפֿלאַצֵט אִין דְּעַר בֵּיִדל פּוֹנֵעִם שׁוֹסֶטֶער שְׁאוּל נֶאך וּואָס מֶען הָאָט גֶעהֶערט אַ מעֶכְטִיגע אוִיפֿרִיס פּוֹן אַ פֿלאַש נֶעפֶט, דָּאָס פִּיעֶר הָאָט זִיךְ צֶעשְׁפֿרִיט אַן רַחֲמֵנוּת מִיט אַ ווִילדן שְׁנַעלֶקִיט צו דְּעַר הוִיז פּוֹן מְשׁוּלָם, ווי אִינֶער וּואָס יָאָגט נֶאך אִינֶעם.

"בְּרוּךְ ה', בְּעֶרלֶע אִיז מִיט אָנז."

בְּדֶרֶךְ הַטֶּבַע וּואַלט בְּעֶרלֶע גֶעדאַרפֵּט לִיגן אִיצֶטֶער אִינֶעם בֵּית הַקְּבָרוֹת לֹא־עֵלִינוּ בֵּימֵי עֶק פּוֹנֵעִם דֶּאָרף. נֶאך אִין די לעֶצטֶע מִינוּטן אִיִדֶער דָּאָס פִּיעֶר הָאָט זִיךְ אָנגֶעכאַפֵּט אִין די העֶלֶצֶער אַרום, אִיז עַר גֶעלֶאפֿן לֶענגֶאויס די שְׁטִיבֶער און אַרוִיסֶשְׁפּרוֹנגֶען פּוֹנֵעִם פֶּענֶסטֶער צום אונֶטֶערשֶׁטן גֶארטן און בְּעֶזֶרֶת הַשֵּׁם זִיךְ גֶעראַטֶעוועט.

מִיט רַחֲמֵנוּת פּוֹן אוִיבן הָאָט עַר זוכֶה גֶעווען צו בְּלִיבן בֵּימֵי לֶעבֿן, נֶאך וּואָס דְּעַר גאַנְצֶער שְׁטוּב אִיז גֶעבְּלִיבן אַט און פֿאַר. יַעֲצֵט לִיגֵט עַר גֶעבִּינֶדן אִין יִסוּרִים אִין שְׁפִיטֶאל מִיט עֶטלִיכֶע בְּראַכן אִין די בֵּינֶער, טְרוֹקֶנֶע קֶלֶפּ אוִיפֿן פֿנים, מֶען הָאָפֵט זִיעֶר אַז די גאַנְצֶע יִשׁוּעָה און רְפוּאָה זָאל קוֹמען וּואָס פֿרִיעֶר.

די אִינּוואוּינֶער פּוֹן שְׁטֶעטל הֶעֶרן נִישֶׁט אוִיף צו קוֹמען באַזוכֶן, מֶען דֶאוּנט, מֶען אִיז מִתְפַּלֵּל מִיט טְרַעֶרן פֿאַר 'בְּעֶרל בֵּן אֶסֶתֶר'. דְּעַר מֶצֶב אִיז ווִיט פּוֹן גוּט, וועט עַר אַמֶּאל וועֶרן אוִיסֶגֶהִילֵט אוִיף הונְדֶערט פֿראַצעֶנט? וועט עַר קֶענען זַען מִיט אַ פֿאַרברֶענטֶע אוִיג? די פִּינגֶערס אוִיף די לִינְקֶע זִיט וועלן זִיךְ אָנהֵיבן רִירן? די פִּיס וועלן ווִידֶער אַמֶּאל אָנהֵיבן גִיין? קִינֶער ווִיִסֵט נִישֶׁט וּואָס עֵס וואַרט אַפּ פֿאַר בְּעֶרל'ן - אוִי טאַטֶע הָאָב רַחֲמֵנוּת...

אַלֶע סֶאָרטן הַיִלוּנִגס מִיטלֶען הָאָבן די דֶאקטוֹרִים גֶעפֿראַוּט בְּרֶענגֶען פֿאַר בְּעֶרל, אַבֶּער קִינֶע פּוֹן זִי הָאָט לִיִדֶער נִישֶׁט גֶעהאַלפֿן, צוֹוִי חֲדָשִׁים לִיגֵט עַר פֿאַרוּנְקֶען אִין פִּיין אָן קִיין שׁוּם צִיִּיכן פּוֹן אַ פֿאַרבעִסֶערוּג.

אִין אַ גֶרינֶעם מֶאנְטֶאג פֿריִמאַרְגן אִיז די יִשׁוּעָה גֶעוואָרן נֶענטֶער. וּואָס אִיז גֶעשֶׁען? דְּעַר דֶאקטֶאר לויפֵט גֶעשׁוּינד צום טאַטן מִיט אַ בְּשׁוּרָה, "מִשְׁלָם! מִשְׁלָם! גִּרִיט זִיךְ אָן, עֵס אִיז אָנגֶעקוֹמען אִין דֶּאָרף אַ פֶּערזאַן וועלֶכֶער אִיז נִישֶׁט קִיין דֶאקטֶאר, נִישֶׁט קִיין גְרוִיסֶער פֿראַפעֶסֶאר, דו ווִיִסֵט וּואָס עַר אִיז יָא? אַן אַפֶּטיִקֶער, דו ווִיִסֵט וּואָס דָּאָס באַדִיט? אִינֶער וּואָס טְרַעפֵט אוִיס און שְׁטֶעלט צוזאַם מֶעדֶעצִינֶען. עַר אַלִיין באַשְׁטִימֵט וויפִיל טְראַפֶּנס אַרִינְצוּגִיסן אִין יַעדֶע מֶעדֶעצִין. עַר ווִיִסֵט גֶענוִי וועלֶכֶע סֶאָרט גֶראַז און די מֶאָס וויפִיל מֶען דֶּאָרף לִיגן פֿאַר יַעדן קְראַנקֶן. אִיךְ הָאָפּ זִיעֶר אַז עַר וועט זֵיין גִּרִיט דִיר צו קוֹמען באַזוכֶן און העֶלפֿן. מְשׁוּלָם אִיז מִתְפַּלֵּל פּוֹן טִיפֿן הֶאָרץ.

נֶאך צוֹוִי שְׁעָה אִיז דְּעַר אַפֶּטיִקֶער אַרִיין אִין צִימֶער וּואוּ בְּעֶרלֶע אִיז גֶעלֶעגן. עַר קוֹקט אוִיף זֵיין פֿנים עַר טאַפֵּט אוִיס זִינֶע פִּינגֶערס, עַר קוֹקט אַיבֶער די פֿאַרוואַנדֶעטֶע פִּיס מִיט זֵיין פֿאַרברֶענטֶע גוֹף. נֶאך עֶטלִיכֶע שְׁעָה קוֹמט עַר צוֹרִיק ווען עַר הַאָלט אִין הָאָנט גֶאר אַ סֶפֶעצִיעֶלֶע מֶעדֶעצִין וּואָס עַר הָאָט צאַמֶגעשְׁטֶעלט סֶפֶעצִיעֶל פֿאַר די ווִיטאַגן פּוֹנֵעִם קְראַנקֶן בְּעֶרלֶע.

אַ קִלִּינֶטִשיגע עֶרדֶנֶע פֿלֶעשֶׁל דֶּערין זַענען גֶעמישֶׁט טִיעֶרֶע הַיִלוּנִגען. די אָנוּוִיזונג אִיז צו לִיגן אוִיפֿן צִינג פִּיר און צוואַנְצִיג טְראַפֿן דוּרְכֶאויס דְּעַר טֶאָג.

בלישטש טאן 'ווינקן פון מוסר', אז זיי זאלן זיך גוט ארוםקוקן: "וואס דער תכלית איז פון דער וועלט!" - אז מ'זאל זיך נישט לאזן אפנארן אויף דער וועלט! - און מ'זאל טאג און נאכט תפילה טאן: "אז מ'זאל ניצול ווערן פון די 'נארישקייט' פון דער וועלט!" - און מ'זאל זוכה זיין צו זיין אזוי ווי השם יתברך וויל.

און ווייטער וואס אין די 'מעשיות' איז פארהאנדן באהאלטענע זאכן - דאס קען מען נישט דערשרייבן, און נישט דערציילן! - אז וואויל איז דעם, וואס ער וועט אין זיי עפעס וויסן!

אין די מעשיות פון שנים קדמוניות קען יעדער איד סיי גרויס סיי קליין זיך מעורר זיין פריש צום באשעפער, ווידער קענען אויך די גאר גרויסע און הייליגע צדיקים טרעפן דערין רמזים און באהאלטענע סודות. די שפראך וואס מיר לערנען אין ספורי מעשיות איז געווען די שפראך פון די אמאליגע צדיקים ווי עס ווערט געברענגט אין הקדמה: "באמת ליגט אין די מעשיות וואס די וועלט דערציילט גאר דערהויבענע זאכן און דער הייליגער בעל שם טוב האט געקענט דורך זיי מיחד זיין יחודים

דורך דערציילן א מעשה - ווען דער בעל שם האט געזען אז ער דארף פאררעכטן הויכע צינורות פון די אויבערשטע וועלטן און מיט תפלה האט ער דאס נישט געקענט מתקן זיין, האט ער דאס מתקן געווען דורך דערציילן א מעשה.

האט איר געהערט וואס דא שטייט? לאמיר עס נאכאמאל אויסקלארן:

וואס ליגט אין די מעשיות וואס די וועלט דערציילט? הויכע גרויסע סודות און באהאלטענע זאכן.

וואס האט דער בעל שם טוב געקענט טון דורך פארציילן א מעשה, א סיפור? מיחד זיין יחודים, און פאררעכטן צינורות וואס זענען מקלקל געווארן אויבן.

יעצט, ווען מיר וועלן עפענען דעם ספר פונעם גרויסן אמת'ן דאקטאר וועלקער קען אראפנידערן אין טיפעניש פון ים און ראטעווען און אויפלעבן איינגעשלאפענע, וועלן מיר טרעפן די רפואות וואס יעדער פון אונז ווארט שוין אזוי צו באקומען, מיר וועלן זוכה זיין צו אביסל לויטערקייט, אביסל זיסקייט און נאנטקייט צו יעדע מצוה, יעדעס ביסל לערנען און עשייה דקדושה, יעדע התגברות קעגן יצר הרע, ביז מיר וועלן זוכה זיין צו די אייביגע ישועה בביאת גואל צדק אמן במהרה בימינו.

משולם פּרעגט פּארוואונדערט, "ער איז דאך אזוי ביטער פּארוואונדערט, אזוי קראנק, פּאַרברענט און אפּגעשוואכט, ווי קענען די טראַפּנס אים ראַטעווען און אויסהיילן? ווי אזוי?? איך ווייס נישט וואס דו האַסט דאָרט אַרײַנגעטון, איך פּאַרשטיי נישט וואס האַט די פּליסיגקײט - וואס איז געמאַכט פּון בײַמער אַ שײכות צו מײן קײנדס פּאַרוואונדערטע אויסשלאַג..."

דער אפטייקער נעמט אראפ זיינע ברילן, עק הוקט אריין אין משולם'ס אויג און זאגט מיט א שמיכל: "טייערע טאטע, איך קען דיר נישט מסביר זיין, וויפיל איך וועל פרויזן וועלן איך נישט מצליח זיין. דו פארשטייסט דאך אז מעדעצינען קענען העלפן אינווייניגסטע גלידערן, מער פון דעם קען איך דיר נישט מסביר זיין, דו ווייסט פארוואס? ווייל דאס זענען היילונגען מיט א סגולה, וואס מיין איך מיט דאס ווארט סגולה? סגולה איז א זאך אדער א מעשה וואס קען העלפן אן דעם וואס מען זאל קענען פארבינדן איינס מיטן צווייטן, דאס איז א סגולה, אזוי ארבעט עס!

"דעריבער האב איך נישט וואס דיר אויפצואווייזן, נאר די איין זאך דו זאלסט דאס געבן פאר דיין זון טעגליר און גלייבן אז דאס פארמאגט א קראפט אים צו היילן און אים ארויסנעמען פון בעט וואו ער איז צוגעבינדן מיט ביטערע יסורים. די טראפנס וועלן מאכן א מהפכה אינעם גאנצן גוף. די מעדעצינען קען מען אין ערגעץ נישט געפינען. איך האב דאס אליינס צאמגעשטעלט ספעציעל פאר דיין זון".

ס'איז נישט אריבער קיין לאנגע צייט און ווייניגער פון א חדש האט זיך בערל ערהיילט און געזונט געווארן ווי א געווענליכער מענטש און געגאנגען אויף די אייגענע פיס.

אין די טעג ווען מיר טרעטן צו אריינצוגיין צום הודש הקדשים צו דערציילן און לערנען די רייד פונעם אמת'ן אפטייקער אליין, דאס איז דער אנהייב פון הייליגן פארקטיגן ספר 'ספורי מעשיות', וואס אלעס וואס איז געשריבן דארט איז געזאגט געווארן דורך סודות התורה און איז אנטפלעקט געווארן דורך הייליגן רבי'ן דער גרויסער דאקטאר. דארפן מיר וויסן אז דאס זענען נישט קיין פשוטע געווענליכע מעשיות.

די מעשיות האבן אין זיך באזונדערע היילונג סגולות וואס דער גרויסער הייליגער אפטייקער ברענגט אונז הייל-מיטלען פאר יעדן איד באזונדער. כח צו מחזק זיין די געפאלענע, שטארקן די שוואכע, אויפוועקן די מידע, דערפרייען די טרויעריגע, צוויילן די פוילע, באנייען די אלטע, זעטיגן די הונגעריגע.

ווי ר' נתן ברענגט אראפ זיין לשון אין דער הקדמה:

ווער ס'וויל אריינקוקן אין די 'מעשיות' מיט אן אמת אויג, קען ער זען און פארשטיין אביסל, גאט'ס גרויסקייט!

אפילו פראסטע [פשוטע] מענטשן, קען זיי אויך עפעס א

סדר המעמד

בעזה ש"ת

1:00 פתיחת שערים

1:15 התחלת המעמד

1:30 דברי פתיחה ע"י אחד ממשפיעי אנ"ש

1:40 ניגוני חג

2:00 סיום על ספה"ק סיפורי מעשיות

2:10 שאלות לחידוד הסיפורים

2:20 התחלת ספה"ק סיפורי מעשיות

2:30 געכאפט דעם באן

3:45 ריקודים והמחאת כף

4:00 גורלות ופרסים

4:15 סיום המעמד בעז"ה

ב' דחול המועד פסח

יום שלישי באולם

אוהל פיגא

רחוב אדמו"ר מבעלזא 8,

בית שמש

בשעה 1:00

פאר מער פרטים רופט 02-5-3333-72

מען בעט די חשוב'ע קינדער זאלן מתפלל זיין
אז דער הייליגער מעמד זאל ברענגען כבוד שמים
און כבוד פארן שם הצדיק.